Історія України писалась не лише славними діяннями наших видатних державних та духовних мужів, а й повсякденними, буденними справами мільйонів наших пращурів, у світогляді яких найважливіше місце посідала релігія. Православ'я вже понад тисячу років відіграє визначальну роль у формуванні духовного світогляду та національних ознак нашого народу, з ним пов'язані всі наші найвизначніші культурні надбання. Віра Православна надавала духовної наснаги нашим прапрадідам та дідам в їхній нескінченній, виснажливій праці, у численних війнах та голодоморах, що перетворюють людину в безсловесну худобину. *«І лише Віра та народна творчість не давали нашому предку зачерствіти душею і зберігали в ньому Людину»*
(В. Перерва, Н. Пасічник).

На моє глибоке переконання, трансформація українського суспільства, його Вихід з тенет руского міра до демократії, перехід від деградації моральних засад суспільства до норм цивілізованого життя, ліквідація повального зубожіння можливі лише через укорінення християнських моральних засад у свідомості українців, у поверненні до Православної Віри наших пращурів. На виснажливому шляху реформ українська державна влада може надійно опиратись лише на національну церкву. Чи зацікавлена українська церква, патріарх якої проживає в іншій країні, у процвітанні чужого йому народу? Патріарх-чужинець передусім переймається інтересами свого народу, своєї держави.

Читати далі...